

„Není nad svobodu a rovnost! Jistě alespoň pro toho, kdo si libuje ve sprostotě, nevkusu a jiných neukázněných projevech lidové přirozenosti. S demokracií, s rovnostářstvím je to podobné jako s nudismem. Proč bychom se měli stydět za nahotu? Která róba je vkusnější než krásné lidské tělo? Ale kdo má opravdu krásné tělo? Kdyby všichni lidé chodili nazí, nechtěl byste asi už nikdy vyjít na ulici, kde by v záplavě hnusně nebo alespoň komicky působících těl zanikla sebekrásnější těla. Přiznejme si, kdo má zadnici opravdu vhodnou pro veřejné vystoupení? Je jisté, že jen málokdo má tělo nepohoršující naše estetické a erotické smysly, a z toho důvodu je jistě nerozumné doporučovat, aby všichni lidé chodili nazí, aby se všichni lidé oddávali nudismu. A právě tak je nesmyslné hlásat ideu rovnoprávnosti, demokracie a svobody, poněvadž ještě méně lidí má ducha neurážejícího nejzákladnější pravidla logiky a vkusu. Většina lidí jsou blbečci, duševní kreténi, a v zbývajícím hrstce lidí zavládají pak ještě značné rozdíly v míře jejich kultivovanosti. Jaký je to pak nesmysl, usilovat o jejich zrovnoprávnění? Proč má mít stejné hlasovací právo imbecil, nestoudný politikář, negramota a politicky kultivovaný člověk? Kdyby mrzáctví ducha bylo neméně zjevné a nepřezíratelné jako neforemnost těla, byli by jistě demokraté pokládáni za nejztrěštěnější sektu na světě, za větší blázny a nemravny než nudisté. Demokracie je politický nudismus a je škoda, že uplyne ještě mnoho vody, než se to pozná a než se uzná, že posadit v čelo vlády všeliké kancelářské generály, obchodníky galantním zbožím nebo truhlářské tovaryše je mnohem nechutnější a osudnější než nechat promenovat po plážích nahé stokilové baby.“

Bohuslav Brouk, *O svobodě a demokracii*, 1951 (z knihy *Zde trapno existovat*, Host Brno 2008)